

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. Силистра, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Костадинов

при участието на секретаря Петранка Г. Т.
като разгледа докладваното от Росен Д. Костадинов Административно
наказателно дело № 20233420200328 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН.

Подадена е жалба от „име на фирма“ ЕООД, ЕИК 203790313 със седалище и адрес на управление гр.Силистра, ул.“Родопи“№1, представлявано от управителя Х.А.Х., чрез процесуален представител, против Наказателно постановление № 19-2300090/15.05.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Силистра, с което на дружеството-жалбоподател, на основание чл.416, ал.5 КТ във връзка с чл.414, ал.3 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.61, ал.1 от Кодекса на труда.

При редовност на призоваването в съдено заседание се явява единствено процесуален представител. Реално се оспорва установената от наказващия орган фактическа обстановка, с което се излагат съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила относно оценка на събраните в административното производство доказателства. Ето защо се моли съда да отмени обжалваното НП изцяло като незаконосъобразно. Претендират се разноси.

Административнонаказващият орган при Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Силистра, чрез процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна. Изразява становище за законосъобразно протичане на административнонаказателното производство, при подробно описание закономерните признаци на преследваното деяние и правилно идентифициране на административнонаказателно отговорния

правен субект. Визира, че безспорно е доказано наличието на възникнало между страните трудовоправоотношение без реално с работника да е бил сключен трудов договор в предписаната от закона писмена форма. Моли за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура-Силистра, при редовност на призоваване, не се представлява, не е депозирано становище.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, предвид което се явява процесуално допустима.

Съдът, след запознаване с доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната взаимовръзка, преценка доводите на страните, въз основа на закона и по вътрешно убеждение, намира за установено следното:

На 24.04.2023г., по работните места и на 26.04.2023г. по документи служители на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Силистра извършили проверка за спазването на трудовото законодателство и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в павилион за бързо хранене „Хармония“, находящ се в гр.Силистра, ул.“Петър Мутафчиев“№78, обект на „име на фирма“ ЕООД гр.Силистра.

На място в 15,30 часа проверяващите установили лицето Д. Д. С., ЕГН *****, която била в павилиона с работно облекло и продавала безалкохолна напитка на клиент. На същата била предоставена декларация по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, която попълнила собствено ръчно, противно на твърдяното в жалбата. Лицето посочило, че е започнало работа на 18.04.2023г., без да има сключен трудов договор при започване на работата, както и към момента на попълване на декларацията. От горната декларация се установява, че Д. Д. С. изпълнявала длъжността „помощник-кухня“, с работно време от 11,00 часа до 19,00 часа, с обедна почивка за хранене от 13,00 часа до 13,30 часа и договорено възнаграждение в размер на 20,00 лева на ден, като последно полученото възнаграждение е от 21.04.2023г.. Работата се възлагала от управителя и се отчитала също на него.

От представената в Д“ИТ“-Силистра документация се установява, че между лицето и търговското дружество е сключен трудов договор №1/21.04.2023г., като е представена и справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 , ал.5 от КТ с изх.№19388233005148/24.04.2023г., 19 ч.27м. и 05с.. При извършена справка, към 16,00 часа в Регистъра на уведомленията за трудови договори в търговското дружество, Д. Д. С. не фигурирала като лице в такива правоотношения. Горното сочи на действия извършени, след часа на проверката от контролните органи, като за това обстоятелства са приложени и писмени доказателства .

Изложените обстоятелства се доказват както от гласните доказателства-свидетелските показания на Р.П. и Д.Т., така и от писмени такива- фотокопия на декларация по чл.402, ал.1 т.3 КТ и други.

На 27.04.2024г. в присъствието на управителя на „име на фирма“ ЕООД гр.Силистра, свид.Р.П. съставила АУАН № 19-2300090, в който били отразени установените по случая обстоятелства и квалифицирането им като нарушаване изискването на чл.61, ал.1 КТ. Екземпляр от акта бил връчен на управителя, който удостоверил това с подписа си.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено и процесното НП, в което са възпроизведени установените от актосъставителя факти и възприета същата правна квалификация. На дружеството-жалбоподател е наложено предвиденото в разпоредбата на чл.414, ал.3 КТ административно наказание за нарушение по чл.61, ал.1 КТ в минималния размер 1500 лева.

Защитата в хода на съдебното следствие ангажира гласни доказателства, чрез показанията дадени в качеството на свидетел от Д. Д. С.. Съда не дава вярна на тези показания, поради индиция за заинтересованост, защо може да се направи извод за служебни зависимости между санкционираното ЮЛ и свидетеля, както и нейния съпруг, който работи за същото търговско дружество. Освен това Д. Д. С. е попълнила декларацията собственоръчно и я е подписала без каквото и да е давление на контролния орган. Явно е, че няма как отразените в документа обстоятелства- дата на започване на работа, работно време, почивка, възнаграждение и др. да са били известни на свид.Р.П.. Противното твърдение на свид.Д.С. протИ.речи и на формалната логика. Ето защо съдът прие за достоверни обстоятелствата отразени в декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ. Така възприето налага съждението, че е налице лъжесвидетелстване.

При проследяване протичането на административнонаказателното производство относно спазване изискванията на процесуалните правила - от момента на неговото образуване до издаването на процесното наказателно постановление, съдът не констатира нарушения, които да са довели до опорочаване на производството и респ. накърняване правото на защита на наказания субект. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентно длъжностно лице, което пряко е възприело правнозначимите по случая обстоятелства – при проверката на място и документална такава, в присъствието на представляващия дружеството управител. Възражения срещу акта, непосредствено при предявяването му, или в установения от закона срок след съставянето му, не са били депозираны, каквато възможност наказания правен субект е имал с оглед правото си на защита.

Установените по делото факти по несъмнен начин очертават, че между ТД-жалбоподател и Д.С. е възникнало правоотношение с трудов характер поради предоставянето от страна на физическото лице на неговата работна сила, на определено работно място, при определено време на работа, и почивка, с договорено възнаграждение.

Анализът на доказателствата по несъмнен начин налага извод за осъществено от страна на ТД-жалбоподател, в качеството му на работодател, нарушение по чл.61, ал.1 КТ, което не може да се подведе под квалификацията на чл.415в КТ за маловажен случай (която норма се явява специална спрямо общата на чл.28 ЗАНН), тъй като законодателят по императивен начин е регламентирал в чл.415в, ал.2 КТ, че нарушение по чл.61, ал.1 КТ не е маловажно.

Наложената имуществена санкция е в предвидения в закона минимален размер 1500 лева и е съответстваща на степента на извършеното нарушение и обстоятелствата по случая, като следва да се отбележи, че административното нарушение се явява осъществено от юридическо лице и административнонаказателната му отговорност е обективна такава, поради което не може да се обсъжда въпрос за вина и относимите към нейната степен обстоятелства.

Обстоятелството, че в миналото между същите работодател и работник е имало трудово правни отношения е без значение за съставомерността на административната простъпка предмет на настоящото въззивно производство.

Поради изложените съображения съда намери възраженията на защитата за неоснователни.

Според чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Според чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като взе предвид фактическата и правната сложност на случая, съдът прецени, че жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН във вр. с чл.143 от АПК да заплати на Д „ИТ“-Силистра юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева, определено съгласно чл.144 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Искането на проц.представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено като такова по аналогия на изложеното по-горе.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 във вр.с чл.63, ал.9 от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 19-2300090/15.05.2023г.,

издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Силистра.

ОСЪЖДА „име на фирма“ ЕООД, ЕИК 203790313 със седалище и адрес на управление гр.Силистра, ул.“Родопи“№1, представлявано от управителя Х.А.Х., да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ гр.Силистра разноски в размер на 100.00 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Силистра, по реда на Административно-процесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл.205, ал.2 НПК препис от решението да се изпрати на РП-Силистра, с оглед за евентуално деяние по смисъла на чл.290, ал.1 от НК.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____